VOLUME 54., November 1, 1962. **Irodalmi nap: Nov. 11.** No. 17. szám., — 1962. november 1.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: „ De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Offical Organ of the Hungarian Baptist Union of America

LELKI GYÜMÖLCSÖKET...

Zsolt. 1:3

Az első zsoltár írója ékesen és könnyen érthetően írja meg az Istenfélő, és a hitetlen ember lelki állapotát. Azzal zárja be Isten Lelke vezetésével az éneket: **„Mert tudja az Úr az igazak útját: a gonoszok útja pedig elvész".**

A Szentírásban az írók az embereket gyakran hasonlítják a fűhöz, virághoz, stb. Itt a gyümölcsöthozó fához hasonlítja az író és pediglen a folyóvíz mellé plántált fához, mely idejében meghozza a várt drága gyümölcsöt.

A folyóvíz mellett... Víz nélkül nincs élet. Sokszor meg sem gondoljuk, hogy Istennek emez egy áldása nélkül minden elpusztulna a világon. A növények, állat és az ember minden bölcsességével porba hullana, ha nem volna friss éltető víz. Vannak országok, vidékek, államok még Amerikában is, ahol a hatóságnak nagy aggodalmat okoz az éltető víznek szüksége és annak folytatólagos apadása. Az aggodalmat az okozza, hogy tudatában vannak annak a valóságnak, hogy ha nincsen egészséges tiszta víz, vagy menekülni kell arról a tájról, vagy pedig víz nélkül el kell pusztulniok.

Határozottan Isten Lelke vezette Dávid gondolatait, mikor az Istenben boldog ember életéről elmélkedett és gondolkodott. Az Istenben hívő emberhitéletének gyökérszálai a lelki mélységekbe nyúlnak, ahol bőséges lelki táplálékot találnak az igaz és Isten előtt is kedves életre. Az Úr Jézus Jákob kútjánál hajdan az erkölcseiben megromlott és Istentől elrugaszkodott léleknek figyelmét erre a mélységre s a mélységben bőségesen csörgedező lelki vízre terelte ezen páratlan isteni szavaival: **„Ha ismernéd az Istennek ajándékát... te kérted volna őt és adott volna neked élő vizet".** (Ján.ev. 4:10)

(Folyt. a 2. oldalon)

AZT AMI FÁJT...

Azt, ami plusz volt az életemben,
Ma azt szeretném megköszönni...
Nem a vidám, nagy harsonákat,
Akkor... nem tudtam feléd jönni...
Nem a csendes, nyugodt, szép napokat.
Akkor magamnak jó voltam magam...
Azt sem, mikor elégedett voltam,
Megdicsért akkor a saját agyam...
Sem azt, amikor — mint fény — ragyogtam
mert szerettem, s engem is szerettek,
s minden embert, szépnek, jónak láttam,
mert nem bántottak, ki sem nevettek...
Nem:
Ma azt szeretném megköszönni,
Azt ami fájt nekem. Nyersen. Nagyon.
Amikor el tudtam énekelni,
Hogy:
„Uram! Irgalmad szomjazom!"

...Amikor búcsúztam... koporsó előtt,
Vagy vonatnál nagy keservesen.
A husomba mart, úgy fájt a búcsú,
Elakadt tőle a lélegzetem...
És azt hittem, a nap is megáll most,
És engem sajnál az egész világ...
De csak közömbös arcokat találtam,
Esetleg gúnyt: — Lám leszakadt az ág...

...S még ...mikor egyszer rádöbbentem arra,
Saját káromon, hogy mi a tévedés,
Hosszantartó, színes szép álomból
Durván rohant rám, a felébredés!
— Te hallottad csak Uram! egyedül,
hogy akkor éjjel zokogtam nagyon.
De másnap reggel mégis énekeltem,
Hogy:
„Uram! Irgalmad szomjazom!"

...És énekeltem... szomorú hangommal,
És Rád kapcsolódott a tekintetem,
És egyre jobban, fényesebben láttam:
— Mindenség Ura! — Atyám vagy nekem!
A szenvedésben néven szólítottál!
A szenvedésben ott voltál velem!
Hogy oltókésed elvenbe vágott,
És úgy fájt, hogy a lelkem kiáltott:
Az volt számomra épp a kegyelem!
És ez mind „plusz" volt az életemben,
A megtisztító áldott fájdalom!
Ezt szeretném mind-mind megköszönni!
S könnyek között... újra énekelni,
A két karommal Téged átölelni!
Hogy:
„Uram! Irgalmad szomjazom!"

L.V.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.
* * *
Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merill Ave., Lincoln Park, 25 Michigan
* * *
Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3., 1879 Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917
* * *
SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year
Előfizetés — Címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5. Ohio

(Folyt. a 1. oldalról)

Ha hitetlenséged s e világadta ideig tartó dolgok megtévesztettek volna s boldogtalanságodban nyugtalan és békétlen vagy, fordulj e csoda folyóhoz, melynek medrében van bőséges víz; életet, boldogságot adó víz bőségesen számodra.

Plántált... A nemesfák nem a vadon pusztában növekednek. Azokat tervszerűen nevelik, beoltják, átültetik és gondozzák a kertekben. Az erdőkben és pusztaságokban is olykor lehet gyümölcsfát találni, de annak gyümölcse rossz, ehetetlen. Emberi életünk a bűn következtében Istentől távol, idegen pusztaságban hányódott. A tékozló fiú sorsára jutott a boldogságot kereső, de soha meg nem találó utakon. A jó Isten egyetlen Fia, Jézus Krisztus áldozatával lehetővé tette azt, hogy a bűn kopár pusztaságából át plántáltassunk az ő kertjébe, ahol új életet, lelki erőt és boldogságot találunk. A Szentírás ezt a műveletet megtérésnek és újjászületésnek nevezi. Ha keresztyén vagy s Istennek megváltott gyermeke, ezt a csodálatos változást át kellett élned. Ha nem tapasztaltad még életedben, nem vagy keresztyén, hanem tévelygő elveszett ember, minden fitogtatott jóságod és erkölcsös életed mellett!

Megadja gyümölcsét... A folyóvíz mellé plántált gyümölcsfának rendeltetése a gyümölcs termés. A kertész csak a nemes gyümölcsöt termő fákat gondozza, hogy azok édes, jó gyümölcsöt teremjenek. Isten azonban felhozza a napját az igazakra és a hitetlenekre egyaránt s vár, türelmesen vár a bűnös megtérésére, mert féltő atyai szereteténél fogva nem akarja a bűnösnek halálát, hanem megtérésre várja, hogy azután mint a jól gondozott gyümölcsfa Isten dicsőségére és lelke üdvösségére édes gyümölcsöt teremjen. Pál apt. felsorolja a léleknek gyümölcseit s elsőnek említi meg a SZERETETET, másodiknak az Istenben való ÖRÖMET s tovább a BÉKESSÉGET, a BÉKETŰRÉST, SZIVESSÉGET, hűséget, szelidséget, mértékletességet. Az első nagy parancsolat: Szeresdd a te Uradat Istenedet teljes szívedből... és felebarátodat mint magadat. Vajon mennyire termeltük ki életünkben ezt, a szeretetnek legelső, legnagyobb és legédesebb gyümölcsét? Hiába villogtatjuk Isten és emberek előtt jóságunkat, tehetségünket, ha a szeretett hiányzik szívünkből és ha szeretetből nem megyünk a bűnben élő elveszett lelkek után. Az Úr Jézus nem a jókért, hanem a bűnösökért adta halálra magát s keresztyéni feladatunk, hogy mi is lehajoljunk az elesettek után, hogy segítsük fölemelni a lelki magaslatokra.

Testvéreim! Gyümölcstermésre hívott az Isten! Ne menjünk üres kézzel majd az Úr elé; vigyünk egy-egy megmentett lelket magunkkal! **Emeritus**

ÜRES KÉZZEL MENJEK-É EL?...

Néhány héttel ezelőtt olvastam egy vallásos lapot. Volt benne egy cikk, amely nagy hatással volt rám, azt hiszem, nem lesz hiábavaló, ha többen elolvassák magyarban.

Amerikában él egy fiatal, 25 éves üzletember, aki 11 év alatt több mint ezer lelket nyert meg személyesen Krisztusnak. 14 éves volt, amikor elfogadta Krisztust Megváltójának. Átadásakor teljesen alárendelte, átadta magát. A fiatal testvér elmondja, hogy a leggyümölcsözőbb időszak volt lélekmentés szempontjából az az idő, amit az iskolában töltött. Ott nyert meg sokakat. Iskolás társai között volt egy tehetséges fiú is, aki többször szerepelt a televízióban, mint táncos. — Nekem elkezdett égni a lelkem ezért a fiúért és elhatároztam, hogy megnyerem Krisztusnak, mondotta. Két éven keresztül imádkoztam érte, hogy Krisztus mentse meg. Egyik nap, mikor vége volt a tanításnak, kimentek az iskolából, meghívta otthonába. Mikor hazaérkeztek és becsukták az ajtót maguk mögött, én ránéztem, beszéli el az ifiú, — és azt mondtam neki: Én beszélni akarok neked Jézus Krisztusról. Felnyitottam Bibliámat és megmutattam neki Isten tervét, — Ő mindenkit meg akar menteni és üdvözíteni. Látszott, hogy éhes az igére. Ekkor feltettem a kérdést; el tudnád-e fogadni Jézus Krisztust mint Megváltódat most? Ő azt válaszolta: Igen, én el akarom Őt fogadni most. — Letérdeltünk a padló közepére és imádkoztunk. Ő nagyon őszintén kérte Krisztust, hogy jöjjön az Ő szívébe. Ez volt az első alkalom, hogy beszéltem vele, ezelőtt mindig csak az Úrral beszéltem, róla. Istenre vártam, hogy nyissa meg szíve ajtaját. Tőle kértem egy megfelelő alkalmat. A mai napon éreztem, hogy itt van az idő, az ő szíve kész. Mikor szóltam hozzá, azt éreztem, hogy olyan a lelke, mint az érett gyümölcs. Hittem, hogy ez a helyes idő, vele beszélni. Ha mi a Szent Lélek vezetésére bízzuk magunkat, Ő vezetni és segíteni fog nekünk. Mikor felkeltünk térdeinkről, én nagyon boldog voltam, éreztem, hogy az én két évi imádságom meg van hallgatva. Ránéztem és megkérdeztem: Megtaláltad Krisztust? — Ő azt válaszolta, nem érzem, hogy megtaláltam volna. — Én nem akartam elveszteni két év kitartó munkáját és kértem, hogy imádkozzunk újra. Letérdeltünk és ismét könyörögtünk. Mikor térdeinkről felálltunk, ő még most sem érezte Krisztus jelenlétét. Felnyitottam Bibliámat és felolvastam neki: „Aki énhozzám jő, semmiképpen ki nem vetem. — Ha Ő nem vet el, akkor el kell engem fogadnia, mondotta barátom. Letérdeltünk harmadszor is és imádkoztunk. Amikor felkeltünk, az öröm könnyei voltak szemeiben és boldogan mondta: Krisztus itt van és elfogadott engem!

Egy ifjú, aki akkor még nem volt 20 éves sem, és barátját, és még sok más lelket Krisztushoz vezetett. Vajon miért? Mert ő is az Úrnál volt, mert Vele járt és tapasztalta dicsőségét, valóságát. Több dolgot figyelhetünk meg az ő lélekmentési munkájából. Az első, ami a legfontosabb, a titkos imakamra. E nélkül semmit nem ér a mi munkánk, mert az a munka csak a miénk marad, abba az Úr nem tud belekapcsolódni, és nincs is győzelem az imakamra nélküli lélekmentésből. Tehát először, ha valakit Krisztushoz akarunk vezetni, imádkozzunk érte titkosan, csendben, ne tudja még az illető sem, hogy érte imádkozunk. — A második, ami szintén igen lényeges; várjunk türelemmel az Úrra, ne lankadjunk el, ha ő azonnal nem cselekszik. Legyünk kitartóak. Ő majd kaput nyit, ha elvégezte munkáját abban a lélekben, aki-

ért könyörgünk. Lehet, hogy sokszor több évig kell könyörögnünk, nemcsak kettőig, ahogy ez a fiatal testvér tette. Müller György egész életén keresztül imádkozott egyik barátjáért és az csak koporsójánál tért meg. — A következő amit láthatunk ebből a történetből az, hogy Krisztus nem jelenik meg oly könnyen, minden füttyentésre, minden kiáltásra. Nagyon sokszor kitartóan kell könyörögnünk, hogy nyilatkoztassa meg magát akár a mi, akár mások részére. Kitartás, türelem és mély alázat az Úrral szemben!

Vajon mi megtaláltuk-e már az élő Krisztust, aki megigérte, hogy minden napon velünk fog járni? Ha gyümölcstelen az életünk, ha kudarcaink, eredménytelenségeink vannak, mindez azért, mert mi sem bírjuk Őt! Vezettünk-e már egy lelket is az Úrhoz? Hány év pergett le felettünk gyümölcstelenül? Ki nekünk Krisztus? — Ez az ifjú azt a vallomást tette az újságban és a televízióban is, hogy Krisztus az Ő számára első mindenek felett. Számára mindent jelent. „Krisztus lejött a földre, hogy itt éljen és meghaljon értem, én ezért mindenemet Néki kívánom adni.

Krisztus csak a teljesen átadott életeket tudja használni, és betölteni teljes örömmel. Van-e már teljes örömöd kedves Testvérem? Nála vagy-e? Ismered-e Őt személyesen? Ha még nem, könyörögj Hozzá, hogy nyilatkozzék meg számodra. Aki Hozzá jön, Ő azt semmiképpen ki nem veti.

Mi sokszor beszélünk Róla, igyekszünk is Hozzá vinni lelkeket, de nem állunk-e meg egy bizonyos ponton? Nem elégszünk-e meg csak azzal, hogy „elméletileg" Jézusnál vannak, hogy ismereteik kibővültek az Ő élettörténetével? Megbizonyosodunk-e hogy valóban Jézusnál vannak-e, volt-e Vele találkozásuk, volt-e érintkezésük a magasfeszültséggel? Valaki azt mondotta: „Szeretnélek emlékeztetni arra, hogy Isten felelősségre von bennünket azért a sok jóért, amit tehettünk volna. Ne áltassuk magunkat! Urunk az öt tálentumot kamatostul követeli vissza! Azon a nagy és rettenetes napon nem lesz mentség a számunkra! Ő meg akar bízni azzal, hogy lelkeket mentsünk, és meg akarja adni hozzá az ERŐT, de nekünk azt kérnünk kell kitartóan. Be kell teljesednünk az Ő erejével, az Ő Szent Lelkével!" — Hol vannak az emberek, akik általunk lettek volna megmenthetők? Hol van a gyümölcs? Ezek a szörnyű és komoly valóságok.

Ébredjünk fel, amíg nem késő!

Somogyi G.-né

Közösség az Úrral és egymással

Kedves Testvérek! A közösség szó, az Úrral és az egymással való viszonyunkat és az egymáshoz való tartozandóságunkat határozza meg.

Nem ember gondolata volt a közösség létrehozása, mint ahogy nem emberi gondolatokhoz és nem emberekhez fűződnek, életünk alapvető nagy gondolatai és ezek áldásai sem. Isten egyik legdrágább elképzelése valósult meg ebben a szóban: közösség.

Minden élet a Teremtő kezéből, a Teremtő erőből fűződött le, tehát így alkotta meg Isten a Maga hatalmas erejével a közösségi életet is!

Az első közösséget így hozta létre Isten, az Atya, Fiú, és a Szentlélek közösségét.

Soha ember ilyen magasra nem hágott még fel! Emberi szív emberi elme soha ilyet kigondolni nem tudott volna! Isten öröktől fogva egy a Fiúval, a Szentlélekkel és így megalkotta a legelső, szentségében és dicsőségében, felülmúlhatatlan közösséget: **a Szentháromság** Isteni közösségét!

És bemutatja az embernek, mintegy az Istentől elkészített példát, „ez az út ezen járjatok"! Mintegy Magára mutatva, hogy megmutathassa nekünk, a Vele való kapcsolat áldásait és ezekben közölhesse velünk céljait.

Mi tehát az Istennel való közösség ismerete?

Hadd feleljünk reá így: a Vele való közösségünk motiválója; **az Isten ajándékozó szeretete!** Mivelhogy a közösség Isten ajándéka, így az igazi közösségben Ő ajándékozza Magát ismét azoknak, akik már egyszer egy szent odaszánás percében, szintén odaajándékozták az életüket Neki! Ebben a boldog állapotban érkezik meg egymáshoz mindakét fél, mint megajándékozó is, és megajándékozott is! Az Istennel való együttélés legboldogabb virágkora ez!

Mi a Krisztussal való közösség? Hogy lehetek közösségben Krisztussal? Igy felelhetünk rá: Csak egy módon: **Ha követem Őt, Názárettől a Golgotháig!** Ha Vele vándorolok, ha Vele húzom az igát, ha Vele tűrök és Vele szenvedek! Ez lesz egy igazi munkaközösség is, de szenvedés közösség is! Mert, „aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járni, amint Ő járt!" (I. Ján. 2.6) Jézus nem akarja, hogy pont ezekben az állapotokban ne légy mellette! Hiszen ez egyik elmaradhatatlan feltétele a Vele való élet nagy tapasztalatainak. Nem akarja, hogy ezeknek a drága próbáknak az elodázása által, a Vele való életközösséged hézagos legyen. Mert egy drága alkalomtól fosztanád meg magadat is, de Jézust is, mert nem engednéd érvényesülni Őt abban, hogy „ a nagyobbik szolgáljon a kisebbnek"!

Mi a Szentlélekkel való közösség?

Igy nevezhetnénk, hogy **az építő, formáló, szakadatlanul mozgó és fáradozó közösség.**

Ma sem végez kevesebbet, mint amikor az Atya az Ő igéreteinek teljességében elküldötte. Célul kapta és célul tűzte ki, az Atyával, a Fiúval, Sajátmagával és velünk a közösség formáltatását és ennek bevégzését! Ez tart egészen a Fiú, a mi Urunk második eljöveteléig. Akkor felváltja Őt az Úr Jézus-Krisztus és újra elfoglalhatja helyét a Mennyben, ahonnan eljött, hogy nekünk szolgáljon! És Ő visszatér, a nagy „Paraklétosz", a Szentlélek Isten! Ezeknek előrebocsátása után most már térjünk rá, **mi is hát a közösség voltaképpen?**

Valakivel egy olyan bensőséges viszony keletkezése, egy olyan mélységes összeforrottság, amelynek következtében, egy teljes szellemi összeolvadás jön létre közöttünk.

És ha ez a közösségkezdet először az életét megélni Istennel és Jézussal kezdi, akkor a paradicsomból kiűzött embernek ez az állapota megközelíti az édeni állapotot!

Vegyük elő most már **mit mond nekünk mindezekre Isten az Igéjén keresztül!** I. Kor. 1. 9. — „Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus-Krisztussal való közösségre!"

Tehát elhívott bennünket az Ő Fiával és egymással való közösségre is.

Mi a feltétele az egymással való közösségünknek? És hogyan lesz virágzó ez az egymással való közösség? És milyen szerepe van, hogyan végzi a munkáját az egyes életekben?

A közösség olyan az egyéneknek, mint a talaj a növényeknek, csak így tud tenyészni és életben maradni. A jó közösség olyan, mint a jó talaj. **Táplál, erősít, nevel, éltet.**

De áll a másik oldalon az is, ha a talaj gondozatlan, elhanyagolt, nehezen nőnek benne az életek! Felvetődik bennünk a kérdés, mi a teendő ilyenkor? Az amit ilyen esetekben régen is most is ajánl: „Szántsatok magatoknak új ugart! És ne vessetek tövisek közé!"

(Folyt. a 4. oldalon)

November 11-én, vasárnap gyülekezeteinkben irodalmi napot tartunk, mely alkalommal adakozunk irodalmunk fenntartására!

(Folyt. a 3. oldalról)

(Jer. 4.3.) Tehát az életnek ezt a melegágyát, a közösséget is át kell időnként fogasolni és újra szántani. Az életeket gondozni kell, nyesegetni kell, úgy a talajt, mint a benne díszlő növényeket gondozni, művelni, ápolni kell!

Van Isten igéjének pozitív és negatív oldala is.

Vegyünk elő egyet ezekből: a II.Kor. 6.14 versében így szól hozzánk az Ő igéjén keresztül: Mi közössége van a világosságnak a sötétséggel?"

Nézzünk szembe először ezekkel! Ha tudom, hogy Jézus a világ világossága, lehet e nekem közösségem Jézussal, ha én még sötétség vagyok? Nem!

Ilyenformán tudna-e velem közösségben lenni bármelyik testvér is a közösségben, aki már világosságban jár, ha én még mindig sötétség vagyok? Nem!

Lehet-e nekem közösségem, ha én hitben járok a hitetlenekkel? Nem!

Közösségben lehetek-e a hamisság cselekvőivel, ha én már az igazságban járok? Nem! Lehet-e közösségem a bálványokkal? Helyet adhatok-e én az életemben ezeknek akkor, amikor tudom, hogy az én életem az Isten temploma? Nem!

Most engedjük a Szentlelket, hadd tegyen fel nekünk néhány kérdést az Igéből! Feleljünk meg a következőkre:

1.) Van egymással és az Atyával és a Fiúval közösségem? (I.Ján.1.3,6,7.)

2.) Van-e Krisztussal közösségem? (I. Kor.1.9.)

3.) Van-e a Szentlélekkel közösségem? (II.Kor.13,13.—Fil. 2.1.)

4.) Van-e a testvéreimmel, vagyis a szentekkel közösségem? (II.Kor.8.4.)

5.) Van-e a hívőkkel, u.n. hitközösségem? (Filemon 6.)

6.) Van-e szeretet-közösségem a fentemlítettekkel, mintegy egésszel, amely nem más, mint a gyülekezet ereje, úgy az összetartásban, mint az építésben, mint a tanításban? (Csel.2.42.)

7.) Van-e Úrvacsorai közösségem? (I. Kor. 10,16.)

De mondhatná valaki közülünk: egyáltalán miért kell nekem közösségben lenni emberekkel? Templomba járó ember vagyok, van nekem egy u.n. templomi közösségem! Hagyjanak engem békén én egészen jól érzem magam abban.

Kedves Testvérek! A sátánnak egyik legnagyobb, mondhatnám leggonoszabb igézete a keresztyének életében az, amikor az Igazságot, a Valóságot, látszattá hamisítja! Ledegradálja az Úr Igéjét, szólammá!

A templomi közösség nem az az Istentől elkészített puha meleg fészek, nem igei közösség, ez a látszat közösség! Itt azok húzódnak meg, akikről így emlékezik meg Isten Igéje az V. Mózes 32.15, versében: „Meghízott Jesurun és rugódozott! Meghíztál, megkövéredtél, elhájasodtál! És otthagyta Istent, Teremtőjét, és megvetette az ő üdvösségének Kőszikláját!"

Izráel is otthagyta az Úrral való közösség drága áldásait és elment, megkövéredett, elhájasodott, szűk volt a testének az isteni közösség szent korlátozottsága és az ebben való élet, amely Isten fegyelmező erejére épült. Akkor sem bírták, ma sem bírják a meghízottak akár testi, szellemi, vagy tanításbani „Jesurunok" is, a közösség fegyelmező, de Isten áldásaival bővelkedő kordonját.

Pedig Isten még ma is ebben a mi időnkben, mondhatnánk „aiónunkban", drága „kegyelmi ajándékait" csak a közösségekben osztatja széjjel az Ő Szent Lelke által!

Láttam én közösség nélküli embereket, akiknél úgy látszott, mintha valóban a Szentlélektől kapott kegyelmi ajándékok volnának náluk. De úgy erőben, mint a hozzáfűzött várakozásban, nem állotta ki a próbát, sem nem igazolta a bölcsességet, mint Istenttől valót! Másnemű szellem volt bennük. Az ilyen embereknek is szoros a közösség szeretet-kötele.

Igy értettem meg az Úr Jézus „szőlőtőke" példázatát! Olyan szüksége van az életünknek a közösség nevelő, de fegyelmező alkalmaira, mint a szőlőnek a metszésre! Nézzünk csak meg egy olyan szőlőtőkét, amelyet csak egy évben nem metszettek meg. A következő évben már a karó tetejével egy magasságban fog kifakadni és levelet hozni. Megszünt alacsony, kicsiny szőlőtőke lenni! Eltünt az alázatossága, szélingatta vesszőszál lett a masszív tőkének indult szőlőtőből. De ha ez az állapot évekig tart mi lesz akkor? Láttam a szülőfalumban a Hegyalján, még a filoxéra által kipusztított szőlőterületeket, elvadulva, elparlagiasodva. És ezekben láttam az elvadult tövisek között egy-egy imbolygó sárga szőlőlevelet is. De már csak annyi ereje volt az őt elsorvasztó és fojtogató vad környezetben, hogy egy pár ilyen sárga levéllel adja tudtára az arra menőknek, hogy még él, de ki tudja holnapja lesz-e még? Fojtogat a tisztátalan környezetem és én ezt a gondozatlan életet már nem bírom sokáig. Valahogy így jellemezném a közösség nélküli életeket! Tisztátalan környezet és gondozatlan élet hatnak rájuk és végzik bennük a maguk ártalmas munkáját.

Áldott az Úr, aki már az első Pünkösd napján megérttette a Benne hívőkkel azt, hogy az egyedül való bolyongásnak nincs helye Jézusnál!

De, „helye van Istennek! Helye van a Szentléleknek! Helye van a szeretet-közösségnek" és mindazoknak, akik segítségül hívják az Ő Nevét, a magokén, vagy a miénken!

Igy lehet jutni Jézussal olyan magaslatokra, ahol már nincsenek életproblémák, mert Ő mindent magára vállal.

Isten vezesse el azokat is a közösségbe, akik még nem értették meg eddig a hívogató szót! Akik pedig benne élünk imádkozzunk azért, hogy minél szélesebb és minél szentségesebb alapokon nyugodjék az a közösség, amelybe, mint egy puha fészekbe behelyezett Isten, a Szentlélek által! Ámen!

Testvéretek az Úrban:
Tóth Sándor

FÁK ÉS GYÜMÖLCSÖK

Befejező rész az előző számunkból.

Jézus befejezte a hegyi beszédet. Felkelt a helyéről és megindult lefelé a hegyről. A tömeg is szétoszlott gondolkodva a hallottakon, vajon hol fognak ismét találkozni? Az alkalom befejeztetett.

Amikor egy nép elvadul, elszentségtelenedik, elveszti a látását. Ilyenkor **Isten** látást ad az Ő prófétájának.

Mit látsz Jeremiás? Mit látsz most te testvérem?

Te magadnak kellene látnod a terveid, álmaid, beállított nyugalmas életed csődjét! Látnod kellene a tehetetlenségedet, az eltékozolt esztendőket, sőt az ezek nyomán közeledő viharfelhőket is! Látnod kellene, mert az **Isten** most bemutatja néked az életed ehetetlen gyümölcseit is!

Hidd el nekünk, **Isten** feltételezte rólad, hogy még sem olyan rossz ehetetlen ez a gyümölcs. Izráelről is az utolsó percig elterelte a próféta a figyelmét, várta, hogy majd megtér ez a nép, és akkor jó gyümölcsöt fog felmutatni az áldozás napján.

Most ott állasz te is a kosár gyümölcsöd mellett, miként Izrael is a magáé mellett.

Egy kosár ehetetlen füge! Csak ennyit tudott az életed produkálni! Milyen szégyen! Milyen kár! Annyi sok elfutott évtized után, és Izraelnak annyi sok csodajel megmutatása után, ezt nyujtja, akarja nyujtani **Istennek.**

Legyen ez most **Isten** újja! Legyen ez az életünkben egy roppant nagy felkiáltó jel, és legyen ez nekünk megszégyenülésünkre, hogy zsenge helyett,

ELTÁVOZÁS

Elbúcsúzott körünkből Németh Károly és családja. Velement anyósa Mrs. Miklós Megyesi. Hosszú volna leírni a tevékenységnek láncolatát, melyet Németh Károly végzett gyülekezetünkben. A felfelé fejlődő igazi embertipus, kit minden téren hajt az a vágy, több és bölcsebb lenni, munkában, lelkiekben és tudományban. Roppant elfoglaltsága mellett idejéből mindenre jutott. Vasárnapi iskolát vezetni, egyetemet végezni, családjáról gondoskodni, igét hirdetni, s mindezek mellett megmaradni szószoros értelmében embernek.

Németh Károly igazán mintaképe lehet nem a modern, de a helyes és becsületes amerikai állampolgárnak. Az, aki versenyt tartott a tudománnyal, sohasem feledkezett meg alkotójáról, Uráról, megtartó Krisztusáról és jóságos mennyei Atyjáról. Igazán bámulatos a pályafutása. Meglepő volt nyilatkozata édesapjáról, a bakonyi magyarról. Hányszor és hányszor került fátyol a szememre, mikor hallottam őt rajongó szeretettel megemlékezni egy egyszerű magyarról, a munkás és idegenbe került vándorról, az ő édesapjáról. Ő valóban tiszteli apját-anyját, s hiszem Isten megjutalmazza szeretetéért.

Sokan elmentek tőlünk már az örökkévalóságba és elköltöztek más államokba, vagy elkallódtak tőlünk az élet rögös útjain, de ekkora veszteség még nem érte gyülekezetünket, mikor ő és kedves családja eltávozott tőlünk.

Az amerikai és magyar újságok tele voltak azzal az elismerő nyilatkozattal, mely leányát Mary Allent tisztelte meg érettségijének alkalmából. Amerika leghíresebb és legnívósabb középiskolájából a Shaker Height-i iskolában legtöbb pont egységgel végzett, ami azt jelentette Németh Mary Allen az Úrnak 1962-ik évében Amerikában legjobb érettségiző tanuló volt. Méltó leánya ő apjának és hozzáfűzhetném unokája nagyapjának és őket nagyon szerető nagyanyjának . . .

Talán Németh Károly testvér nem is szereti majd, hogy ezeket írom meg róla. És még oldalakat tudnék, hisz az ő élete nyitott könyv, de olyan, ami okulásra, buzdításra és követendő példájára szolgál mindenrendű embernek.

Németh Károly megjelent akkor a templom körül, mikor hatalmas hó lepte be környezetét és amint eltolta a gátlást jelentő roppant akadályt, úgy jelent meg akkor is az ő képzett és okos elméjével, mikor a gyülekezetet zavaros hullámok háborgatták. A kegyelmes Isten után ő volt az, aki kivezette abból, amibe került. Sokat hozhatnék fel az ő érdemére, de ismerem mélységes szerénységét és visszautasítaná, de kinek adjuk meg tiszteletünket, elismerésünket, ha nem azoknak, akik méltán megérdemlik. Ugyis elegen erőszakolják ki az ilyesmiket ma érdemtelenül és az igazsághoz hozzátartozik az, hogy akit megillett valami, annak még kalap levéve is megadjuk, erre pedig a mi Németh Károly testvérünk az ő kedves családjával együtt mindenképpen rászolgált. Az Isten gazdag keze áldja őket és ajánljuk őket az Ő oltalmazó és megtartó kegyelmébe.

Nem is nagy örömmel egyeztünk abba, hogy ők elmennek. Azonban ő hívatást érez tanítani. Tudjuk ezen az új és felelős munkájában olyan hív és igazi ember lesz, mint volt itt nálunk. És búcsúzóul úgy üzenem most Néki és szeretet övéinek, hogy a viszontlátásra! Visszavárjuk őket! L. Némethy

MEGJEGYZÉS

Sok fájdalomba kerül az nékünk, akik a magyar terhek keresztjét önkéntesen vállainkra vettük, hogy így kallódnak el, olvadnak bele az angolnyelvet beszélő társadalmi életbe fajtánknak kiváló egyénei. Hisz a nagynépek telve vannak sok gazdagsággal, de mennyire szükséges és pótolhatatlan szeretet hazánknak az igazi s folyton felfelé ívelő magyar! Ebben a kedves családban még a harmadik generációs gyermekek is beszélik édes anyanyelvüket. Holott az 1956-ban menekültek gyermekei között már találunk olyat, aki nem akar beszélni magyarul. Hát vajon kik őrízik meg ebben az országban a magyar nyelvet? A Németh Károlyok gyermekei, akik nem szégyellik, ha őket „hunky" névvel nevezik.

Isten áldása kísérje Németh Károly testvéreinket, bárhova is mennek ebben a nagy országban. Hisszük és reméljük, hogy a lelki kapcsolatot fenntartják a Magyar Baptista Szövetséggel, melynek segítségével megismerték Jézus Megváltójukat. Rendeljék meg új címükre az Evangéliumi Hirnököt.

Szerkesztő.

hullott gyümölccsel akartuk megkínálni **Istent!**

Ebben a pillanatban nem vagyunk méltók arra, hogy Isten temploma előtt megállhassunk. Szálljunk magunkba, és a bűnbánat könnyeinek adjunk helyet most az életünkben!

Néhány évvel ezelőtt történt, itt egy nagy alföldi városban az egyik hívő közösség rendezett egy u. n. „körzeti" konferenciát. Többféle közösségből voltunk ezen, mint meghívottak. Az emelvényen helyet foglalt egy testvér is, aki az egyik nagy gyülekezetnek országos vezetője volt évekig, most azonban márcsak, mint nyugdíjas képviselte a gyülekezetét, nem hivatalos minőségben. E sorok írójának adatott, a két kosár füge ígéje elmondása. Amikor ez a régi vezető testvér ezeket meghallotta az utána következő imában, megrázó módon vallotta be nyílt színen **Isten** és a gyülekezet előtt, hogy most tudta meg, hogy az élete egész a mai napig tartó termése nem egyéb, mint egy kosár rothadt gyümölcs! Kérte **Istent,** hogy adjon neki időt arra, hogy ehető, ízes gyümölcsöket teremhessen a hátralévő idejében.

Gondolkozzunk el mi is ezekben a napokban ezeken a nem mindennapi dolgokon! Most amikor előre veti fényét az **Úr Jézus** golgotai keresztfája, rajta az érett gyümölcs, a Zsenge, mint az Atyának legkedvesebbje.

Ha a te életed végképpen egy kitermelt élet. Olyan, mint egy kitermelt és elhagyott bánya, fogadd el **Isten** ajándékát a kereszten **Jézust!** Akiben mindent nekünk adott. Az élő reménységtől kezdve, a fiúvá fogadás Isteni tényét, mint igen-igen jó gyümölcsöt!

„Ha Vele együtt meghalunk, Vele együtt fogunk feltámadni is"!

Isten tegye áldottá az Ő ígéjét bennünk! **Tóth Sándor** Budapest

Köszönet

Mély hálával a mennyei Atyánk iránt a sikerült szemoperációért, és köszönet azoknak, akik imádkoztak érettem és imádkoznak ma is. Csak a jó Isten mentette meg szemem látását. Hosszú heteket töltöttem kórházban, most pedig idehaza vagyok szem- és belorvos kezelése alatt.

E rövid sorokban szeretném megköszönni azoknak a közösségeknek és személyeknek, akik megpróbáltatásos helyzetünkben segítségünkre siettek, így a garfieldi testvériség 200 dolláros adományát, az Országos Nőszövetség, a New Brunswicki Nőegylet és más testvérek segítségét, továbbá a new yorki gyülekezet érdeklődését hogylétem felől. De köszönet minden egyes drága testvéremnek, akik levél által küldtek vigasztaló és bátorító sorokat. Sajnos, nem válaszolhattam, hiszen éppen a szemen van a betegség és jelenleg is csak igen rövid időt tölthetek írással, feleségemet pedig a többféle elfoglaltság és hozzá az én betegségem teljesen kimerítette. Fogadják kedves Testvéreink ezúton hálás köszönetemet és kérném, hogy fogadjanak továbbra is imáikba.

Az Úr áldását kívánom minden testvéremre: **Fülöp Árpád**

Értesítés és felhívás!

Az AMBSZ Prédikátorainak rendes évi gyűlése folyó év november hó 14-15-ike között lesz megtartva a Cleveland-i Shaker-téri gyülekezet templomhelyiségében. Igy határoztuk ezt meg az elmúlt Konvenció alkalmával tartott megbeszélésünk alkalmával. Igy, ha az Úr is úgy akarja és ha élünk, a fent megnevezett helyen és időben találkozni fogunk, hogy „egymás hite által erősödjünk". Hogy közös ügyeinket, szövetségi dolgainkat rendezzük. Ebben a rohanó világban igen nagy szükségünk van arra, hogy néhány napra félrevonulhassunk s együtt imádkozzunk az Úr ügyének előmeneteléért, a lelkek megmentéséért s gyülekezeteink fejlődéséért. Lesznek jó előadóink s ezek mellett figyelembe vesszük a Konvenció problémáit. Bel- és Külmisszió, Irodalom, a Bethesda Otthon s gyülekezeteink problémáiról, kell, hogy együttesen tárgyaljunk.

Szeretettel kérünk minden prédikátort, hogy hacsak lehetséges, okvetlenül jelenjenek meg. Ugyanakkor szeretettel kérjük gyülekezeteinket is, hogy tegyék lehetővé pásztoruknak e fontos gyűlésen való megjelenést. Igaz, hogy ez idő és áldozatba kerül, de ezt minden jóindulatú egyén megérti s így hozzájárulását adja.

A megjelenni szándékozók tudassák idejében a házigazda testvért, kinek címe: Rev. Attila E. Orosz, 2844 E. 130th St., Cleveland 20, Ohio. Az elszállásolást könnyebben megoldják, ha idejében tudatjuk az érdekelteket.

Készüljünk imádkozó lelkülettel, hogy sok áldásban legyen részünk.

Munkatársi üdvözlettel,

Balla B. György
a prédikátori kar elnöke

KOMOLY FIGYELMEZTETÉS

Szeretettel kérjük olvasóinkat, hogy lakás-cím változásaikat jelentsék be Szász János pénztárosunknál, mert ha nem, minden egyes visszaküldött lap után a postahivatal nekünk 10 centet számít. Ez kevésnek látszik ugyan, de több szám visszahozatalánál nagy összeget jelent. **Kérjük a nevet és az új címet előre bejelenteni szíveskedjenek.** Lapunk kiadásánál minden centre szükségünk van. **Komoly kérésünket címüket változtató Testvéreink vegyék figyelembe.** **Szerk.**

A SZERKESZTŐ ROVATA

HÁLAADÁS

Az Egyesült Államok népe november havában ünnepli meg hivatalosan a törvényesen is kimondott hálaadás napját. Hosszú éveken keresztül figyelem, hogy még a keresztyének között is sokan vannak olyanok, akik nem tudják, nem ismerik a hálaadásnak igazi jelentőségét. A legtöbben csak annyit tudnak, hogy minden évben a termés és aratás behordása után ünnepet ül a nép, melyen a rendesnél nagyobb ebédeket és vacsorákat fogyaszt és ünnepi hangulatban tölti el a napot. Sok helyen a szeszesitaloktól megkábult állapotban, dohányfüst ködben, dohos, kormosszagos levegőben töltik el e napot s ezt nevezik ők hálaadás napjának.

Mennyivel más és többet jelentő a hálaadás napja. E napnak jelentősége Istenhez, a Teremtőhöz és mindeneket fenntartó, minden áldásoknak kútforrásához vezet. Őseink fejet, szivet, térdet hajtottak az áldásokban gazdag Isten előtt és imával, hálaadó imádsággal, Istentisztelet keretei között fejezték ki hálájukat az Istennek. Nem az Úr háza tette őket hálásokká, vagy az a hely, ahol összegyültek, Isten áldásait már azelőtt látták s oda csak azért mentek, hogy együttesen is kifejezésre juttassák Isten iránti hálájukat. Mikor Dávid király távol volt az Isten házától, így kiáltott fel: **„Oh vajon mikor mehetek el az Úr házába . . ."** Mindennapi életünk, az egész belső lelki lényünknek át kell alakulnia, hogy Isten iránt hálásak lehessünk s azt az Úr házában is kifejezésre juttathassuk.

A hálaadának jelentősége az Istennek tett fogadalomnak teljesítése.

Ésszerű, kedves dolog megemlékezni a jótettekről. Az ember nem felejti el, — vagy nem volna szabad elfelejteni azt, — ha valaki vele valami jót tett. A gyakorlati élet azt mutatja, hogy ha valaki a jócselekedeteket elfelejti, a jótévő azt nem veszi szívesen. A jó Isten fájdalommal figyeli a sok háládatlan embert, kik megfeledkeztek róla annyira, hogy minden áldást emberi tehetségének és bölcsességének tulajdonítanak, nem pedig az életet adó Istennek, akitől jő minden áldás. Az igazi hálaadó szív megemlékezik fogadásáról. Nem hallgat az ördög csábításaira, hanem meghajtja magát az Úr Isten előtt igazi hálaadással.

Az igazi hálaadásnak jelentősége az áldozat. Izráel hajdan a legszebb és legtökéletesebb állatokat hozta az Úr elé s hálaadó imádságos lélekkel áldozta fel Istennek. Ezek a szép és tökéletes állatok, tulkok, kecskék és bárányok a legtökéletesebb isteni bárányra mutatnak, Aki e világra jött s magát feláldozta a világ bűneiért. Ez a felfoghatatlan nagy áldozat az emberektől áldozatokat követel. Azért is mondja Pál apt. **„Áldozzátok magatokat az Istennek . . ."** Nem azt mondja, pénzeteket, vagyonotokat, tehetségeteket, időtöket stb., hanem először „Magatokat", mert ha az ember magát Istennek feláldozza, akkor ezzel minden Istené lesz az ember életében. S ezt az áldozatot azért követeli Isten, mert amúgy is mi emberek nem vagyunk magunkéi, Istenéi vagyunk s mint gyermekei az Ő iránta való tiszteletből és hódolatból szolgálatára magunkat fel kell áldozni.

Még sok mindent sorolhatnánk fel, mely az igazi hálaadásnak jelentőségére mutat, de legyen elég ebből most ennyi. Szívleljük meg s a hálaadásnapján vigyük át gyakorlati életünkbe!

* * *

IRODALMI NAPUNK

Az utóbbi konvenciónk irodalmi bizottsága ajánlatára ismét november második vasárnapját választotta egyetemes irodalmi napnak. Ez egyhangú határozattal minden egyes gyülekezetünk s azoknak organizációi arra van felszólítva, hogy november 11-én Istentiszteleteink keretei között ismertessük az irodalmunk fontosságát és adakozzunk az irodalmunk fenntartására. Reméljük, ez évben is szép összeget adunk össze erre a célra. Kérjük az egyeseket is, adakozzanak, hogy közösen felkarolhassuk az evangéliumi irodalmunkat. Reméljük, kiáltásunk nem lesz a pusztában elhangzott üres szó.

* * *

FELHIVÁS

Előfizetted-e az Evangéliumi Hirnököt? Hány előfizetőt szereztél már lapunk részére? Pártoljuk, olvassuk és terjesszük lapunkat!

FONTOS BEJENTÉS

A legutóbbi clevelandi konvenciónk alkalmával az Aggmenházunk bizottsága változott, melynek elnöke Schaffer Ferenc testvérünk lett. Minden aggmenházi ügyben Kurtz Lajos új gondnokhoz, vagy pedig Schaffer testvérhez kell ezentúl fordulni. Az intézet címe: Mr. Louis Kurtz, 748 Fordham Road, Palm Bay, Florida. — Schaffer testvér címe: Mr. Frank Schaffer, 15 Franklin Avenue, Willowdale, Ontario, Canada.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

Szép példa

Hajdu János testvérünk, ki La Grange, O.-ban lakik gyönyörű példát mutatott a közelmúltban azoknak a magyaroknak, akik angolnyelvű gyülekezetnek a tagjai. Hajdu testvér a központi diakonusok gyűlésén beszélte el, hogy felkérte annak a gyülekezetnek lelkipásztorát (angol) melynek rendes adakozó tagjai, hogy a magyar missziós munkát támogassák évente egy kevés pénzösszeggel. A lelkipásztor és a gyülekezet vezetősége ezt nem látta kivihetőnek s a kérelmet a legnagyobb sajnálatára vissza utasította. Erre Hajdu testvér azzal felelt, hogy azt az összeget, amit feleségével együtt igéretekben felajánltak a gyülekezetnek és az Úrnak, ketté vágta s a felét rendesen beküldi a magyar misszióra s a másik felét pedig a gyülekezetének adja.

Országszerte nagyon sokan vannak olyan Testvéreink, akiket a helyi kényszer angol gyülekezetekbe sodort s ott hűséges tagjaivá, sok helyen vezetőivé váltak a gyülekezetnek. Ha mindezek a Testvérek követnék Hajdu testvéreink példáját, nemcsak hogy kedves dolgot cselekednének az Úr előtt, hanem nagyban előre segítenék a magyar missziót.

Szükség van erre? Kérdezheti valaki. Igen, nagy szükség van. Aggmenházunkat még mindig nagy adósság terheli. Ettől meg kell szabadulnunk a következő öt esztendőn belül. Az Argentinában kezdett és már tízesztendő óta fenntartott munkát tovább támogatjuk; a szenvedő pásztornélküli gyülekezeteinket anyagi támogatásban kell részesíteni, hogy a munkát tovább folytathassák. Lelkimunkások vannak Németországban, sőt még Magyarországon is, akiket ki kell segíteni Amerikába, hogy a magyar misszió új lendülettel tovább haladjon stb. s mindezeknek a szép terveknek megvalósítására sok pénz kell.

Angolnyelvű gyülekezetekben munkálkodó lelki testvéreink, ti a magyar gyülekezetekben ismertétek meg Isten igazságait. Ott növekedtetek azzá, amik és akik ma vagytok. Lelki születekről ne felejtkezzetek el! Szükségünk van lelki és anyagi támogatástokra. Kövessétek Hajdu János testvéreink szép példáját. **Szerk.**

„Ha mindnyájan saját szenvedéseiket egy helyre hozhatnák, mindegyik inkább a magáét vinné ismét haza, mintsem a közös rakásból egy részt válasszon." (Solon, Val. Max. I. 2.)

HALÁLOZÁS

Lapzártakor vettük azt a szomorú hírt, hogy a Wadsworth-i Taylor (Szabó) Lajosné szívszélhűdés következtében hirtelen meghalt. Szeptember 24-én, hétfőn volt a temetése. Fogadják részvétünket.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné.
Pénztáros: Kurtz Lajosné.
Jegyző: Német Lajosné.

SÁFÁRSÁG

„Pénzed ne isteneddé, hanem Istenedé legyen"

Jézus pedig rátekintett, megkedvelte őt és azt mondta neki: Egy fogyatkozásod van: eredj el, add el minden vagyonodat és oszd ki a szegényeknek és kincsed lesz mennyben. Azután jöjj és kövess engem, — felvéve a keresztet. — Az pedig elszomorodott e beszéden, és búsan távozott, mert nagy vagyona volt. (Márk ev. 10:21-22.)

Isten dolgai megfoghatatlanok: teremtése, kiválasztása, véres váltsága, Lelke munkája, világuralma, végső ítélete. De boldog, aki ezen meg nem ütközik, aki hisz Neki, rábízza magát.

Megfoghatatlan az is, ahogy Jézus ehhez az örökéletet kereső gazdag fiatalemberhez nyúl. Szinte elmar magától egy kereső lelket, aki gyülekeztének anyagi erősség is lehetne.

A gazdag ifjú egy fogyatkozása az első parancsolat megszegése. Mert az hitet követel. Ő pedig úgy akarja megérdemelni az üdvösséget. Nem ismeri fel és nem követi az Isten fiát és bálványa a vagyona.

Jézus nem akarja, hogy istenné legyen a pénze. Azt akarja, hogy Istené legyen a pénze.

Pénz: föld, állat, ház, állás, motor, ruha. Ez mind pénz.

Sokféle bálvány van, de a pénz mindnyájunkra kiveti hálóját. Akár úgy, hogy van, akár úgy, hogy nincs.

Először csak „Isten, áldása", de aztán istenné lesz. Hiszen úgy látjuk, a pénz mindenható: egészséget, kenyeret, kényelmet, hatalmat, pompát, tudást, szerelmet mind megszerezhet.

Ha isteneddé lesz a pénz, megvakít,

(Folyt. 8. oldalon)

MI ÚJSÁG?

Klaling János és családja St. Louisból (Mo) kedves vendége volt a detroiti gyülekezetünknek augusztus 12-én, vasárnap. E kedves házaspár az esti Istentisztelet alatt szép bizonyságot tett az Úrról. Testvérünk kihangsúlyozta, hogy az Istenben hívő embernek a hitben erősnek kell lenni. Nővérünk pedig örömét fejezte ki afelett, hogy Isten alkalmat adott nekik a látogatásra és az ismerkedésre. Urunk áldása kísérje őket.

* * *

Vér Ferencz, Szövetségünk titkára és kedves felesége rövid látogatást végeztek a detroiti gyülekezetben szeptember 9-én, vasárnap. Testvérünk a vasárnapi iskola felnőtt osztályában végzett szolgálatot, valamint a d.e. Istentisztelet alkalmával. Prédikációjának fő gondolata: A Változhatatlan Krisztus volt. Detroitból Lansingbe és onnan Watervlietben folytatták látogatásukat.

* * *

Szeptember 23-án, vasárnap, Bálint Ferenc torontói (Kanada) ügyvéd és kedves felesége volt vendége. Rev. Molnár Antal prédikátor testvéreinknek és a gyülekezetnek. Az ismeretség szálai vissza vezetnek Argentinába, ahol Testvéreink jó barátságban éltek egymással. Gyülekezetünkben is örvendeztünk megismerni e kedves és értékes házaspárt. Isten áldását kérjük reájuk.

* * *

Georgia állam Atlanta városában kilencven új állampolgárt iktattak be ünnepélyesen a polgárok sorába. Ezek között volt Dr. Haraszti Sándor orvos öt gyermeke is. A helybeli újság Dr. Haraszti nővérével, édesanyjukkal képet is közölt erről az eseményről egy hosszabb ismertető cikkel. Dr. Haraszti a múlt februárban polgárosodott és Dr. Harasztiné nővérünk a jövő évben teszi le a vizsgát, s lesz polgára országunknak. Ez alkalommal Benedict azt kérdezte édesapjától: „Nagy dolog az, ha valaki a U.S. polgára". „Egyik legnagyobb dolog" volt a felelet. „Több és nagyobb ez mint a pénz? — tette fel a kérdést ismét — a felelet az volt: „Semmi pénzzel ezt megvásárolni nem lehet". — felelte a kérdező gyermek édesapja.

Amidőn szeretettel megemlékezünk e kedves családról s üdvözöljük az új polgárokat, kívánjuk az Úrnak leggazdagabb lelki és testi áldásait a Dr. Haraszti családra.

(Folyt. a 7. oldalról)

hogy ne lásd az Isten ajándékát. Vakká tesz a boldogságra: gondolj az üzletházasságokra. Vakká tesz az élet szépségére: gondolj a pénzeszsákjukon rongyokban ülőkre. Vakká tesz a becsületre: gondolj a közfelfogásra: „Ki mivel dolgozik, attól piszkosodik". Vakká tesz a jótevésre: gondolj arra, kik adnak erejük felett és kik koldusfillérekét. Vakká tesz Isten gondviselésére: gondolj arra, hogy mindez azért van, mert nem Tőle vesszük a mindennapi kenyeret. Vakká tesz az örökéletre: gondolj arra, hányszor nem érsz rá igét hallgatni. Az anyagiasság bűn. S ezért veszedelem is.

Olyan hatalom az önzés, hogy a közjóért való tehervállalásra is azzal kell bíztatni: „magadnak lesz így jobb!"

Ha isteneddé lett a pénz, nincs tőle szabadulás. A teve nem mehet át a tű fokán. Jézus azt mondja: ha be akarsz menni az életre, válassz: pénzt vagy életet!

Jézus nem akarja, hogy istenné legyen a pénzed. Azt akarja, hogy Istené legyen a pénzed.

Ha Istené lesz a pénzed, akkor nyeri el az igazi értékét: gondviselésének eszköze lesz. Jézus nem azt mondta: égesd el vagyonodat, mint Izráel szent háborúiban a zsákmányt. Ha Istené lesz a pénzed, akkor gazdájához kerül. Te csak kezelője voltál, vagy inkább rabja. Ha Istené lesz a pénzed, megszabadít a kegyetlen bálványodtól. Anyagilag független leszel: nem az anyagiaktól függ szíved, hanem Istenen függ. Ha Istené lesz a pénzed, minden pénzt megérő kincset találsz. Jézussal járhatsz a tanítványok seregében és már most megízlelheted Isten bűnbocsátó és áldó szeretetét: az örök életet. — Ha Istené lesz a pénzed, Ő ad belőle eleget. Nem keveset, nem sokat: eleget. A gazdag ifjút nem koldulni hívta az a Jézus, akinek a köntösét sajnálták hóhérai elhasogatni. Az idős Zebedeus mellől is példátlan halfogás után hívta el fiait. — Ha Istené lesz a pénzed, ő ad belőle, ahova kell. Jézus szeretete szegényeket akar felruházni abból a vagyonból és nem egyet a nincstelenségnél is rosszabb elégedetlenség és aggodalmaskodás veszedelmétől megóvni. — Ha Istené lesz a pénzed, Isten dicsőségét és emberek üdvösségét is szolgálhatja. Nem a gazdag ifjú gyakorolt volna kegyet Jézussal, ha a közösség pénztárába fizeti földjei árát, hanem Jézus tüntette volna ki őt azzal, ha elfogadja.

Jézus Krisztus azt akarja, hogy Istené legyen a pénzed. Krisztus az Atya jobbján ül és igéje szavára nem teszed magadat és pénzedet, áldó jobb kezébe, akkor a tudva-tudatlan, akarva-akaratlan Neki szolgáló hatalmak, politikai, vagy természeti erők, megfoghatatlanul cselekvő balkezének serege elveheti erővel. Igen, amit a jobbkéz nem vehet el, elvégzi a bal. Ha ebben valami visszásat találsz, ne feledd: Isten haragja alatti bűnös világban éltünk, élünk és fogunk élni, mint bűnösök.

Ha elveszítetted vagyonodat, lásd: Isten vette el, ami az Övé, s ami számodra veszedelmet rejtett. És embereknek jutott, akik ugyanolyan teremtményei Istennek mint te. — Gondold meg: egy új termelőszövetkezeti faluban egy özvegy, akitől nyomorult helyzete miatt eddig nem vártak adakozást. az előlegből boldogan vitte első hozzájárulását!

Ha pedig ehhez hasonlóan te is most jutottál kedvezőbb anyagi helyzetbe, lásd: Isten adta azt, ami az Övé és meglásd, sáfára légy az Isten pénzének, mert rajtad is számonkéri.

Akárki vagy, Jézus nem akarja, hogy a pénzed isteneddé legyen. Krisztus azt akarja, hogy a pénzed Istené legyen!

Isten dolgai, megfoghatatlanok. Megfoghatatlan az is, ahogyan a pénzünkhöz — az Ő pénzéhez — nyúl.

Aki emiatt elfordul Tőle, az mindent elveszít: pénzét itt, életét odaát is.

De boldog az, aki ezen meg nem ütközik, aki hisz Neki, rábízza magát. Mert a pénze rabjából az Ő pénze sáfárává tesz, s Ő vele élni minden pénz megér.

(Hazai igehirdetés. Közli Sz. I. Utitárs)

Az EVANGÉLIUM titkos erővel rendelkezik, van neki bizonyos tevékenysége, melege, mely az értelmet felvilágosítja s a szivet felüdíti: ez nem holt betű, ez valami ÉLŐ ERŐ, mely mindent elnyel, ami hatása alól ki akarja magát vonni.

Napoleon. (Dvorzsák J: I. T. 3389)

SPECIAL ANNOUNCEMENT

All our readers are familiar with the fact at our last conference Mr. Louis Kurtz was elected Director of the Bethesda Baptist Home. To avoid confusion in sending and recording donations to the Union and the Home, Mr. Kurtz found it advisable to resign as Treasurer of the Hungarian Baptist Union of America, a position he so ably filled for many years. The Finance Committee, according to our by-laws, appointed its Chairman, Mrs. Jack Steg, to serve as temporary treasurer, until our next annual conference. Please send all contributions, donations, payments, bills for the Hungarian Baptist Union of America to:

Mrs. Jack Steg, 368 Stevenson Rd.
Fairfield, Connecticut.

Rev. William B. Molnar,
Member of Finance Committee

* * *

Konvenciónk Kurtz Lajos testvért aggmenházi igazgató-gondnoknak választotta az utóbbi gyülése alkalmával, pénzügyi bizottságunk Steg Mariska pénzügyi b. tagot kérte fel a Szövetség pénztárosi állásának betöltésére a jövőévi konvencióig. Szeretettel kérjük gyülekezeteinket, szervezeteinket és a magános adakozókat, hogy minden, a Szövetség támogatására szánt adományt a következő címre szíveskedjenek küldeni:

Mrs. Mary K. Steg,
368 Stevenson Rd.
Fairfield, Conn.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
MRS. MARY K. STEG
368 Stevenson Rd.
Fairfield, Conn.

* * *

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress Street
Fairfield, Conn.

* * *

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

* * *

Női Szöv. pénztárnok:
Az Elnöknő megbízásából:
Mrs. Marie Kurtz
Box 346 E., Highway 27
North Brunswick, N. J.

* * *

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

* * *

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave.
Cleveland 4, Ohio